

Murathan Mungan

BİR GARİP ORHAN

VELİ

Ben Orhan Veli, 1914'te doğdum. Bir yaşında kurbağadan korktum, iki yaşında gurbete çıktım, yedisinde mektebe başladım; dokuz yaşında okumaya, on yaşında yazmaya merak saldım. On üçte Oktay Rıfat'ı, on altı da Melih Cevdet'i tanıdım. On yedi yaşında bara gittim, on sekizde rakıya başladım. On dokuzundan sonra avarelik devrim başlar. Yirmi yaşından sonra da para kazanmasını ve sefalet çekmesini öğrendim. Yirmi beşte bir otomobil kazası geçti. Çok âşık oldum, hiç evlenmedim. Ben Orhan Veli.

"Yazık oldu Süleyman Efendiye"

Mısra-i meşhurunun mübdii..

Duydum ki merak ediyormuşsunuz,

Hususi hayatımı,

Anlatayım:

Evvela adamım, yani

Sirk hayvanı falan değilim.

Burnum var, kulağım var,

Pek biçimli olmamakla beraber.

Evde otururum,

Masa başında çalışırım.

Bir anne ile babadan dünyaya geldim.

Ne başımda bulut gezdiririm,

Ne sırtımda mühr-ü nübüvvet*.

Ne İngiliz Kralı kadar

Mütevazıyım,

Ne de Bay Celâl Bayar'ın

Ahır uşığı gibi aristokrat.

Ispanağı çok severim

Puf böreğine hele

Bayılırım.

Malda mülkte gözüm yoktur.

Vallahi yoktur.

Yayan dolaşırım,

Mütenekkiren* seyahat ederim.

Oktay Rıfat'la Melih Cevdet'tir

En yakın arkadaşlarım.

Bir de sevgilim vardır pek muteber;

İsmini söyleyemem

Edebiyat tarihçisi bulsun.

Ehemmiyetsiz şeylerle de uğraşırım,

Meşgul olmadığım "ehemmiyetsiz"

Sadece üdeba arasındadır.

Ne bileyim,

Belki daha bin bir huyum vardır.

Ama ne lüzum var

Hepsini sıralamaya?

Onlar da bunlara benzer...

Mesut sanmak için kendimi

Karşımda duran resmin.

Ne kâğıt isterim, ne kalem,

Parmaklarımda cızgaram

Giderim, deniz çeker ;

Dalar giderim mavisinden içeri.

Deniz çeker, dünya tutar.

İçkiye benzer bir şey mi var,

Bir şey mi var ki havada

Deli eder insanı, sarhoş eder.

Bilirim, yalan hepsi yalan;

Taka olduğum, tekne olduğum

yalan;

Suların kaburgalarındaki

serinliği,

İskotada uğuldayan rüzgâr,

Haftalarca dinmeyen motor sesi,

Yalan.

Ama gene de,

Gene de güzel günler

geçirebilirim;

Geçirebilirim bu mavilikte.

Suda yüzen karpuz kabuğundan

farksız,

Ağacın gökyüzüne vuran

aksinden,

Her sabah erikleri saran

buğudan,

Buğudan, sisten, ışıktan,

kokudan...

Ne kağıt yeter ne kalem,

Mesut sanmam için kendimi.

Bunların hepsi...hepsi fasafiso.

Ne takayım, ne tekneyim.

Öyle bir yerde olmalıyım

Öyle bir yerde olmalıyım ki,

Ne ışık, ne sis, ne buğu gibi...

İnsan gibi.

BİRDENBİRE

Her şey birdenbire oldu.

Birdenbire vurdu gün ışığı yere;

Gökyüzü birdenbire oldu;

Mavi birdenbire.

Her şey birdenbire oldu;

Birdenbire tütmeye başladı

duman topraktan;

Filiz birdenbire oldu, tomurcuk

birdenbire.

Yemiş birdenbire oldu.

Birdenbire,

Birdenbire;

Her şey birdenbire oldu.

Kız birdenbire, oğlan

birdenbire;

Yollar, kırlar, kediler, insanlar...

Aşk birdenbire oldu,

Sevinç birdenbire.

MACERA

Küçüktüm, küçücüktüm,

Oltayı attım denize;

Bir üşüşüverdi balıklar,

Denizi gördüm.

Bir uçurtma yaptım, telli

duvaklı;

Kuyruğu ebemkuşağı renginde;

Bir salıverdim gökyüzüne;

Gökyüzünü gördüm.

Büyüdüm, işsiz kaldım, aç

kaldım;

Para kazanmak gerekti;

Girdim insanların içine,

İnsanları gördüm.

Ne yardan geçerim, ne serden;

Ne denizlerden, ne

gökyüzünden ama...

Bırakmıyor son gördüğüm,

Bırakmıyor geçim derdi.

Oymuş, diyorum, zavallı şairin

Görüp göreceği.

EFKÂRLANIRIM

Mektup alır, efkarlanırım;

Rakı içer, efkarlanırım;

Yola çıkar, efkarlanırım.

Ne olacak bunun sonu, bilmem.

"Kazım'ın" türküsünü söylerler,

Üsküdar'da;

Efkarlanırım.

Bir okla yaralı kalbim

Boyacının sandığında;

Güvercinim kağıt helvasında;

Sevgilim kayığın burnunda;

Yarısı balık,

Yarısı insan;

İN miyim?

CİN miyim?

BEN neyim?

SEVDAYA MI TUTULDUM?

Benim de mi düşüncelerim

olacaktı,

Ben de mi böyle uykusuz

kalacaktım,

Sessiz, sedasız mı olacaktım

böyle?

Çok sevdiğim salatayı bile

Aramaz mı olacaktım?

Ben böyle mi olacaktım?

DELİKLİ ŞİİR

Cep delik cepken delik

Yen delik kaftan delik

Don delik mintan delik

Kevgir misin be kardeşlik?

PAZAR AKŞAMLARI

Şimdi kılıksızım, fakat

Borçlarımı ödedikten sonra

İhtimal bir kat da yeni esvabım

olacak

Ve ihtimal sen

Yine beni sevmeyeceksin.

Bununla beraber pazar

akşamları

Sizin mahalleden geçerken,

Süslenmiş olarak,

Zannediyor musun ki ben de

sana

Şimdiki kadar kıymet

vereceğim?

SAKAL

Hanginiz bilir, benim kadar,

Karpuzdan fener yapmasını;

Sedefli hançerler, üstüne,

Gül cemal resmi çizmesini;

Beyit düzmesini;

Mektup yazmasını;

Yatmasını,

Kalkmasını;

Bunca yılın Halime'sini

Hanginiz bilir, benim kadar,

Memnun etmesini?

Değirmende ağartmadık biz bu
sakalı!

İŞ OLSUN DİYE

Bütün güzel kadınlar zannettiler

ki

Aşk üzerine yazdığım her şiir

Kendileri için yazılmıştır.

Bense daima üzüntüsünü çektim

Onları iş olsun diye yazdığımı

Bilmenin....

Güzel kadınları severim,

İşçi kadınları da severim.

Güzel işçi kadınları

Daha çok severim.

SOKAKTA GİDERKEN

Sokakta giderken, kendi

kendime

Gülümsediğimin farkına

vardığım zaman

Beni deli zannedeceklerini

düşünüp

Gülümsüyorum....

BEDAVA

Bedava yaşıyoruz, bedava;

Hava bedava, bulut bedava;

Dere tepe bedava;

Yağmur çamur bedava;

Otomobillerin dışı,

Sinemaların kapısı,

Camekânlar bedava;

Peynir ekmek değil ama

Acı su bedava;

Kelle fiyatına hürriyet,

Esirlik bedava;

Bedava yaşıyoruz, bedava.

YOKUŞ

Öteki dünyada, akşam vakitleri,

Fabrikamızın paydos saatinde

Bizi evlerimize götürecek olan

yol

Böyle yokuş değilse eğer

Ölüm hiç de fena bir şey değil.

Biz memurlar,

Saat dokuzda, saat on iki de,

saat beşte

Biz bizeyizdir caddelerde,

Böyle yazmış yazımızı Ulu

Tanrı;

Ya paydos zilini bekleriz

Ya...

Ya aybaşını.

KUYRUKLU SIIR

Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi, ben sokak
kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kaptā;
Benimki aslan ağzında;
Sen ask rüyası görürsün, ben
kemik.

Ama seninki de kolay değil,
kardeşim;
Kolay değil hani,
Böyle kuyruk sallamak Tanrının
günü.

CEVAP

Açlıktan bahsediyorsun;
Demek ki sen komünistsin.
Demek bütün binaları yakan
sensin.
İstanbul'dakileri sen,
Ankara'dakileri sen...
Sen ne domuzsun, sen!

RÜYA

Annemi ölmüş gördüm
rüyamda.
Ağlayarak uyanışım
Hatırlattı bana, bir bayram
sabahı
Gökyüzüne kaçırdığım

balonuma bakıp

Ağlayışımı.

İSTANBUL TÜRKÜSÜ

İstanbul'da, Boğaziçi'nde,

Bir fakir Orhan Veli'yim;

Veli'nin oğluyum,

Tarifsiz kederler içinde.

Rumelihisarı'na oturmuşum;

Oturmuş da bir türkü

tutturmuşum:

"İstanbulun mermer taşları;

Başıma da konuyor, konuyor

aman, martı kuşları;

Gözlerimden boşanır hicran

yaşları;

Dalı'm,

Senin yüzünden bu hâlim."

"İstanbulun orta yeri sına;

Garipliğim, mahzunluğum

duyurmayın anama;

El konuşur, sevişirmiş; bana ne?

Sevdim,

Boynuna vebalim!"

İstanbul'da, Boğaziçi'ndeyim;

Bir fakir Orhan Veli;

Veli'nin oğlu;

Tarifsiz kederler içindeyim.

GALATA KÖPRÜSÜ

Dikilir köprü üzerine,

Keyifle seyredirim hepinizi.

Kiminiz kürek çeker, sıya sıya;

Kiminiz midye çıkarır
dubalardan;
Kiminiz dümen tutar
mavnalarda;
Kiminiz çımacıdır halat
başında;
Kiminiz kuştur, uçar, şairane;
Kiminiz balıktır, pırıl pırıl ;
Kiminiz vapur, kiminiz
şamandıra;
Kiminiz bulut, havalarda;
Kiminiz çatanadır, kırdığı gibi
bacayı,
Şıp diye geçer Köprü'nün
altından;
Kiminiz düdüktür, öter;
Kiminiz dumandır, tüter;
Ama hepiniz, hepiniz...
Hepiniz geçim derdinde.

Bir ben miyim keyif ehli
içinizde?
Bakmayın, gün olur, ben de
Bir şiir söylerim belki sizlere
dair;
Elime üç beş kuruş geçer;
Karnım doyar benim de.

SİZİN İÇİN
Sizin için, insan kardeşlerim,
Her şey sizin için;
Gece de sizin için, gündüz de;
Gündüz gün ışığı, gece ay ışığı;
Ay ışığında yapraklar;
Yapraklarda merak;
Yapraklarda akıl;

Gün ışığın da bin bir yeşil;
Sarılar da sizin için, pembeler
de;
Tenin avuca değışı,
Sıcaklığı,
Yumuşaklığı;
Yatıştaki rahatlık;
Merhabalar sizin için;
Sizin için liman da sallanan
direkler;
Günlerin isimleri,
Ayların isimleri,
Kayıkların boyları sizin için;
Sizin için postacının ayağı,
Testicinin eli;

Alınlardan akan ter,
Cepheler de harcanan kurşun;
Sizin için mezarlar, mezar
taşları,
Hapishaneler, kelepçeler, idam
cezaları;
Sizin için;
Her şey sizin için.
Neden liman deyince
Hatırıma direkler gelir
Ve açık deniz deyince yelken?
Mart deyince kedi,
Hak deyince işçi
Ve neden ihtiyar değirmenci
Allaha inanır düşünmeden?

Ve rüzgârlı havalarda

İÇİNDE

Yağmur eğri yağar?

Mahalledeki Akşamlar İçin

Denizlerimiz var, güneş içinde;

Kımıldanır mahallemin daralan

Ağaçlarımız var, yaprak içinde;

ruhu

Basma perdelerimde gün

Sabah akşam gider gider geliriz

batarken

Atıp saatler suren uykusunu

Denizlerimizle ağaçlarımız

Odama uzanır akşam

arasında,

pencereden

Kırmızı uzak damlarda bir

Yokluk içinde.

serinleme

Uyanır gündüz uykusundan

evler

Kapılarda işleri ellerinde

Bu evin bir köpeği vardı;

Kadınlar giyinip kocalarını

Kıvır kıvırdı, adı Clinton'du,

bekler.

öldü.

Bir de kedisi vardı: Maviş,

Kayboldu.

Evin kızı gelin oldu,

Küçük Bey sınıfı geçti.

Daha böyle acı, tatlı

Neler oldu bir yıl içinde!

Oldu ya, onların hepsi böyle...

Hayat böyle zaten!..

PIRPIRLI SIIR

Uyandım baktım ki bir sabah,

Güneş vurmuş içime;

Kuşlara, yapraklara dönmüşüm,

Pır pır eder durur, bahar

rüzgârında.

Kuşlara, yapraklara dönmüşüm;

Cümle azam isyanda;

Kuşlara, yapraklara dönmüşüm;

Kuşlara,

Yapraklara.

DENİZ

Ben deniz kenarındaki odamda,

Pencereye hiç bakmadan

Dışardan gecen kayıkların

Karpuz yüklü olduğunu bilirim.

Deniz, benim eskiden yaptığım

gibi,

Aynasını odamın tavanında

Dolaştırıp beni kızdırmaktan

Hoşlanır.

Yosun kokusu

Ve sahile çekilmiş dalyan

direkleri

Sahilde yasayan çocuklara

Hiçbir şey hatırlatmaz.

Gerin Bedenim...

Gerin, bedenim, gerin;

Doğan güneşe karşı.

Duyur duyurabilirsen,

Elinin kolunun gücünü,

Ele güne karşı.

Bak! Dünya renkler içinde!

Bu güzel dünya içinde

Sevin sevinebilirsen,

İnsanlığın haline karşı.

Durmadan işleyen saatlerde

Dişli dişliye karşı;

Dişlilerin arasında,

Güçsüz güçlüye karşı.

Herkes bir şeye karşı.

Küçük hanım, yatağında,

uykuda,

Rüyalarına karşı.

Gerin bedenim, gerin,

Doğan güne karşı.

ESKİ KARIM

Nedendir, biliyor musun;

Her gece rüyama girişin,

Her gece şeytana uyuşum,

Bembeyaz çarşafların üstünde;

Nedendir, biliyor musun?

Seni hala seviyorum, eski

karım.

Ama ne katınsın, biliyor

musun?

KUŞLAR YALAN SÖYLER

İnanma, ceketim, inanma

Kuşların söylediklerine;

Benim mahrem-i esrarım sensin.

İnanma, kuşlar bu yalanı

Her bahar söyler.

İnanma, ceketim, inanma!

İÇKİYE BENZER BİRŞEY

İçkiye benzer bir şey var bu

havalarda

Kötü ediyor insanı, kötü

Hele birde hasretlik oldu mu

serde

Sevdiğin başka yerde

Sen başka yerde

Dertli ediyor insan, dertli

İçkiye benzer bir şey var bu

havalarda

Sarhoş ediyor insanı, sarhoş...

BAHARIN ILK SABAHLARI

Tüyden hafif olurum böyle

sabahlar;

Karşı damda bir güneş parçası,

içimde kus cıvıltıları, şarkılar;

Bağıra çağıra düşerim yollara;

Döner döner durur başım

havalarda.

Sanırım ki günler hep güzel
gidecek;

Her sabah böyle bahar;

Ne is güç gelir aklıma, ne
yoksulluğum.

Derim ki: "Sıkıntılar dura
dursun!"

Şairliğimle yetinir,

Avunurum.

DALGACI MAHMUT

İşim gücüm budur benim,

Gökyüzünü boyarım her sabah,

Hepiniz uykudayken.

Uyanır bakarsınız ki mavi.

Deniz yırtılır kimi zaman,

Bilmezsiniz kim diker;

Ben dikerim.

Dalga geçerim kimi zaman da,

O da benim vazifem;

Bir baş düşünürüm başımda,

Bir mide düşünürüm midemde,

Bir ayak düşünürüm ayağında,

Ne halt edeceğimi bilemem.

ESKİLER ALIYORUM

Eskiler alıyorum

Alıp yıldız yapıyorum

Musiki ruhun gıdasıdır

Musikiye bayılıyorum

Şiir yazıyorum

Şiir yazıp eskiler alıyorum

Eskiler verip Musikiler

alıyorum

Bir de rakı şişesinde balık olsam

Ağacım

Mahallemizde

Senden başka ağaç olsaydı

Seni bu kadar sevmezdim.

Fakat eğer sen

Bizimle beraber

Kaydırak oynamasını bilseydin

Seni daha çok severdim.

Güzel ağacım!

Sen kurduğun zaman

Biz de inşallah

Başka mahalleye taşınmış

oluruz.

KIZILCIK

İlk yemişini bu sene verdi,

Kızılıcık,

Üç tane;

Bir daha seneye beş tane verir;

Ömür çok,

Bekleriz;

Ne çıkar?

İlahi kızcılık!

GÜZEL HAVALAR

Beni bu güzel havalar mahvetti,

Böyle havada istifa ettim

Evkaftaki memuriyetimden.

Tütüne böyle havada akistim,

Böyle havada aşık oldum;

Eve ekmekle tuz götürmeyi

Böyle havalarda unuttum;

Şiir yazma hastalığım

Hep böyle havalarda nüksetti;

Beni bu güzel havalar mahvetti.

ŞOFÖRÜ KARISI

Şoförün karısı, kıyma bana;

El etme öyle pencereden,

Soyunup dökünüp;

Senin, eniştende gözün var;

Benimse gençliğim var;

Mahpuslarda çürüyemem;

Başımı belâya sokma benim;

Kıyma bana.

“Sanma ki derdim güneşten

ötürü;

Ne çıkar bahar geldiyse?

Bademler çiçek açtıysa?

Ucunda ölüm yok ya.

Hoş, olsa da korkacak mıyım

zaten

Güneşle gelecek ölümden
Ben ki her nisan bir yaş daha
genç,
Her bahar biraz daha aşığım;
Korkar mıyım?
Ah, dostum, derdim başka...”
Bilmem ki nasıl anlatsam;
Nasıl, nasıl size derdimi!
Bir dert ki yürekler acısı Bir
dert ki..
Düşman başına.
Gönül yarası desem...
Değil!
Ekmek parası desem...
Değil!
Bir dert ki...
Dayanılır şey değil.

DEDİKODU

Kim söylemiş beni
Süheyla'ya vurulmuşum diye?
Kim görmüş, ama kim,
Elena'yı öptüğümü,
Yukse kaldırımında, güpe
gündüz?
Melahat'ı al misim da sonra
Alemdar'a gitmişim, öyle mi?
Onu sonra anlatırım, fakat
Kimin bacağını silmişim
tramvayda?
Güya bir de Galata'ya dadan
misiz;
Kafaları çekip çekip
Orada alıyormuşuz soluğu;

Geç bunları, anam babam, geç;

Geç bunları bir kalem;

Bilirim ben yaptığımı.

Ya o, Mualla'yı sandala atıp,

Ruhumda hicranınki söyletme

hikayesi?

SOZ

Aynada başka güzelsin,

Yatakta başka;

Aldırma söz olur diye;

Tak takdistir,

Sur sürüştür;

Indiana gel,

Piyasa vakti,

Muhallebiciye.

Söz olurmuş,

Olsun;

Dostum değil misin?

BAŞ AĞRISI

Yollar ne kadar güzel olsa,

Gece ne kadar serin olsa,

Beden yorulur,

Baş ağrısı yorulmaz.

II

Şimdi evime girsem bile

Biraz sonra çıkabilirim

Mademki bu esvaplarla ayak

kaplar benim

Ve madem ki sokaklar kimsenin
değil.

Bıktım usandım sürüklemekten
onu,
Senelerdir, ayaklarımın ucunda;
Bu dünyada biraz da yaşayalım,
O tek başına,
Ben tek başıma.

İSTANBUL'U DINLIYORUM

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim
kapalı;
Önce hafiften bir rüzgar esiyor;
Yavaş yavaş sallanıyor
Yapraklar, ağaçlarda;

Uzaklarda, çok uzaklarda,
Sucuların hiç durmayan
çingirakları;
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim
kapalı.

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim
kapalı;

Kuşlar geçiyor, derken;

Yükseklerden, sürü sürü, çiğlik
çiğlik.

Aglar çekiliyor dalyanlarda;

Bir kadının suya degiyor
ayaklari;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim
kapali;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Serin serin Kapalı Çarşı;

Civil civil Mahmutpaşa;

Güvercin dolu avlular.

Çekiş sesleri geliyor doklardan,

Güzelim bahar rüzgarında ter

koruları;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Basında eski alemlerin

sarhosluğu,

Los kayikhaneleriyle bir yalı;

Dinmiş lodoların uğultusu

içinde

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Bir yosma geçiyor kaldırımından;

Küfürler, şarkılar, türküler, laf

atmalar.

Bir şey düşüyor elinden yere;

Bir gül olmalı;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim

kapalı;

Istanbul'u dinliyorum, gözlerim
kapalı;

Bir kus çirpiniyor eteklerinde;

Alnin sıcak mi değil mi,
biliyorum;

Dudakların ıslak mı değil mi,
biliyorum;

Beyaz bir ay doğuyor fıstıkların
arkasından

Kalbinin vurusundan anlıyorum;
Istanbul'u dinliyorum.

DENİZ KIZI

Denizden yeni çıkmıştı neydi o
saçları dudakları

Deniz koktu sabaha kadar

Yükselen göğsü deniz gibiydi

Yoksuldu biliyorum

Ama boynada yoksulluk lafı
etmez ki ya

Kulağımın dibinde yavaş, yavaş
aşk türküleri söyledi

Neler görmüş neler öğrenmişti
kim bilir?

Denizde boğaz boğaza geçen
hayat,

Olta yapmak, yem çıkarmak,

kayık temizlemek

Dikenli balıkları hatırlatır

Elleri ellerime deydi

O gece gördüm onu
Ne güzel doğarmış açık denizde
güneş
Onun saçları öğretti bana
dalgayı
Çalkalandım durdum rüyalar
içinde

HÜRRİYETE DOGRU

Gün doğmadan,
Deniz daha bembeyazken
çıkacaksın yola.
Kürekleri tütmanın sehveti
avuçlarında,
İçinde bir is görmenin saadeti,
Gideceksin;

Gideceksin iriplerin
çalkantisında.
Balıklar çıkacak yoluna, karsici;
Sevineceksin.
Agları silkeledikçe
Deniz gelecek eline pul pul;
Ruhları sustugu vakit martıların,
Kayalıklardaki mezarlarında,
Birden,
Bir kiyamettir kopacak
ufuklarda.
Denizkızları mi dersin, kuslar
mi dersin;
Bayramlar seyranlar mi dersin,
senlikler cümbüsler mi?

Gelin alaylari, teller, duvaklar,
donanmalar mi?

Heeeey!

Ne duruyorsun be, at kendini
denize;

Geride bekliyenin varmis,
aldirma;

Görmüyor musun, her yanda
hürriyet;

Yelken ol, kürek ol, dümen ol,
balik ol, su ol;

Git gidebildigin yere.

GÜN OLUR

Gün olur, alır başımı giderim,

Denizden yeni çıkmış ağların
kokusunda.

Şu ada senin, bu ada benim,

Yelkovan kuşlarının peşi sıra.

Dünyalar vardır,

düşünemezsiniz;

Çiçekler gürültüyle açar;

Gürültüyle çıkar duman
topraktan.

Hele martılar, hele martılar,

Her bir tüylerinde ayrı telaş!...

Gün olur, başıma kadar mavi;

Gün olur başıma kadar güneş;

Gün olur, deli gibi...

Çatlamak üzere olan tomurcuklar

Güzel günler vadetmededir.

Ve bir kadın, şehir haricinde;
Otların üstünde,
Güneşin altında,
Yüzükoyun uzanmış;
Göğsünde ve karnında
Baharı hissetmededir.
Uzanıp yatıvermiş, sere serpe;
Entarisi sıyrılmış, hafiften;
Kolunu kaldırmış, koltuğu
görünüyor;
Bir eliyle de göğsünü tutmuş.
İçinde kötülüğü yok, biliyorum;
Yok, benim de yok ama...
Olmaz ki!
Böyle de yatılmaz ki!
Damlara bakan penceresinden
Liman görünürdü
Ve kilise çanları

Durmadan çalardı, bütün gün.
Tren sesi duyulurdu yatağından
Arada bir
Ve geceleri.
Bir de kız sevmeye başlamıştı
Karşı apartımanda.
Böyle olduğu halde
Bu şehri bırakıp
Başka şehre gitti.
Şimdi kavak ağaçları
görünüyor,
Penceresinden,
Kanal boyunca.
Gündüzleri yağmur yağıyor;
Ay doğuyor geceleri
Ve pazar kuruluyor, karşı
meydanda.
Onunsa daima;

Yol mu, para mı, mektup mu;

Bir düşündüğü var.

Garibim,

Ne bir güzel var avutacak

gönlümü bu şehirde,

Ne de bir tanıdık çehre.

Bir tren sesi duymaya göreyim,

İki gözüm, iki çeşme.

Kış, kıyamet..

Macar Lokantası'nda yazıyorum

İlk mektubumu.

Oktay' çığım

Bu gece sana

Bütün sarhoşların selâmı var.

Şu anda dışarda yağmur yağıyor

Ve bulutlar geçiyor aynadan

Ve bugünlerde Melih'le ben

Aynı kızı seviyoruz.

Bir aydan beri iş arıyorum,

meteliksiz.

Ne üstte var ne başta.

Onu sevmeseydim

Belki de beklemezdim

İnsanlar için öleceğim günü.

DAĞ BAŞI

Dağ başındasın;

Derdin günün hasretlik

Akşam olmuş, güneş batmış

İçmeyipte ne halt edeceksin

SOL ELİM

Sarhoş oldum da

Seni hatırladım yine;

Sol elim,

Acemi elim,

Zavallı elim!

'TAHATTUR

Alnımdaki bıçak yarası

Senin yüzünden;

Tabakam senin yadigarın;

'İki elin kanda olsa gel' diyor

Telgrafın;

Nasıl unuturum seni ben

Vesikalı yârim? '

FENA SIKILDIM (MİSAFİR)

Dün fena sıkıldım akşama kadar

İki paket cigara bana mısın

demedi

Yazı yazacak oldum, sarmadı

Keman çaldım ömrümde ilk

defa

Dolaştım

Tavla oynayanları seyrettim

Bir şarkıyı başka makamla

söyledim

Sinek tuttum bir kibrit kutusu

Allah kahretsin, en sonunda

Kalktım buraya geldim.

GİDERAYAK

Handan, hamamdan geçtik
Gün ışığındaki hissemize
razıydık
Saadetinden geçtik
Ümidine razıydık
Hiçbirini bulamadık
Kendimize hüznler icadettik
Avunamadık
Yoksa biz...
Biz bu dünyadan değil miydik?

YALNIZLIK ŞİİRİ

Bilmezler yalnız yaşamayanlar,
Nasıl korku verir sessizlik
insana;

İnsan nasıl konuşur kendisiyle;
Nasıl koşar aynalara,
Bir cana hasret,
Bilmezler.

Kimse duymadan ölmeliyim
ağzımın kenarında
bir parça kan bulunmalı.

Beni tanımayanlar
"Mutlak birini seviyordu"
demeliler.

Tanıyanlarsa, "Zavallı, demeli,
Çok sefalet çekti..."

Fakat hakiki sebep

Bunlardan hiçbiri olmamalı.

ANLATAMIYORUM

Ađlasam sesimi duyar mısınız,

Mısralarında;

Dokunabilir misiniz,

Gözyaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar
güzel,

Kelimelerinse kifayetsiz

olduğunu

Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum;

Her şeyi söylemek mümkün;

Epeyce yaklaşmışım,

duyuyorum;

Anlatamıyorum

Ekmek karnesi tamam ya

Kömür beyannamesi de verilmiş

Düşünme artık parasızlığı;

Düşünme yapacağın yapıyı

El tutar ömür yeter;

Yarına Allah kerim;

Dayan hovarda gönlüm!...

Yolum asfalt,

Yolum toprak,

Yolum meydan,

Yolum gokyuzu

ve ben neler düşünüyorum!..

Aski, yağmuru,

Tramvay sesini,

Otelciyi...

ve bir misra mirildaniyorum

Sıcak bir yemek lezzetinde...

Postacı, jandarma ve ıssız

Hala gidip geliyorlar.

Yalnız Niyazi oturuyor,

Rahmetli Suleyman Efendinin

oglu,

Kahvede.

Ajans dinliyor, dusunuyor:

<Kitlik olur mu?>> diye.

Yahut o da bilmiyor,

Yakında muhabereye

gideceğini.

HARBE GİDEN

Harbe giden sarı saçlı çocuk!

Gene böyle güzel dön;

Dudaklarında deniz kokusu,

Kirpiklerinde tuz;

Harbe giden sarı saçlı çocuk!

Neler yapmadık şu vatan için!

Kimimiz öldük;

Kimimiz nutuk söyledik.

KİTABE-İ SENGİ MEZAR I

Hiçbir şeyden çekmedi dünyada

Nasırdan çektiği kadar;

Hatta çirkin yaratıldığından bile

o kadar müteessir değildi;

Kundurası vurmadiğı
zamanlarda
Anmazdı ama Allahın adını,
Günahkar da sayılmazdı.
Yazık oldu Süleyman Efendi'ye
Mesele falan değildi öyle,
To be or not to be kendisi için;
Bir akşam uyudu;
Uyanmayıverdi.
Aldılar, götürdüler.
Yıkandı, namazı kılındı,
gömüldü.
Duyarlarsa öldüğünü alacaklılar

Haklarını helal ederler elbet.
Alacağına gelince...
Alacağı yoktu zaten
rahmetlinin.
Tüfeğini depoya koydular,
Esvabını başkasına verdiler.
Artık ne torbasında ekmek
kırıntısı,
Ne matrasında dudaklarının izi;
Öyle bir rüzgar ki,
Kendi gitti,
İsmi bile kalmadı yadigar.
Yalnız şu beyit kaldı,
Kahve ocağında, el yazısıyla:

"Ölüm Allah'ın emri,

"Ayrılık olmasaydı."

Akşamüstüne doğru, kış vakti;

Bir hasta odasının penceresinde;

Yalnız bende değil yalnızlık

hali;

Deniz de karanlık, gökyüzü de;

Bir acaip, kuşların hali.

Bakma fakirmişim,

kimsesizmişim;

-Akşamüstüne doğru, kış vakti-

Benim de sevdalar geçti

başımdan.

Şöhretmiş, kadınmış, para

hırsıymış;

Zamanla anlıyor insan dünyayı.

Ölürüz diye üzülüyoruz?

Ne ettik, ne gördük şu fani

dünyada

Kötülükten gayrı?

Ölünce kirlerimizden

temizlenir,

Ölünce biz de iyi adam oluruz;

Şöhretmiş, kadınmış, para

hırsıymış,

Hepsini unuturuz.

Lakırdılarım

1914`de doğdum,

15`de konuştum;

Hala konuşuyorum.

Lakırdılarım ne oldu?
Gökyüzüne mi gitti?
Belki de hepsi geri gelecek
Tayyare biçimine girip
1939`da.

Allah varsa eğer
Başka bir şey istemem ondan.
Bununla beraber istemem
Ne Allah'ın olmasını,
Ne de isimin
Allama kalmasını.

Aşk Resmi Geçidi

Birincisi o incecik, o dal gibi
kız,
Simdi galiba bir tuccar karisi.

Ne kadar sismanlamistir kim
bilir.
Ama yine de gormeyi cok
isterim,
Kolay mi? ilk goz agrisi.

Ikincisi Munevver Abla, benden
buyuk
Yazip yazip bahcesine attigim
mektuplari
Gulmekten katilirdi, okudukca.
Bense bugunmus gibi utanirim
O mektuplari hatirladikca.

Dorduncusu azgin bir kadın,
Acik sacik seyler anlatirdi bana.
Bir gun de onumde soyunuverdi
Yillar gecti aradan,
unutamadim,
Kac defa ruyama girdi.

Besinciye gecip altinciya
geldim.
Onun adi da Nurinnisa.
Ah guzelim
Ah esmerim
Ah
Canimin ici Nurinnisa.
Yedincisi, Aliye, kibar bir
kadin.
Ama ben pek varamadim tadina.
Bütün kibar kadınlar gibi
Küpe fiyatına, kurk fiyatına.
Sekizinci de o bokun soyu.
Elin karisin da namus ara,
Kendinde arandı mı küplere bin.
Üstelik .....

Yalanın düzenin bini bir para.

Ayten'di dokuzuncunun adi.
Is başında sunun bunun esiri,
Ama bardan çıktı mı,
Kiminle isterse onunla yatar.
Onuncusu akıllı çıktı
..... gitti .....

Ama haksız da değildi hani.
Sevişmek zenginlerin harcıymış
İssizlerin hacriymiş.
İki gönül bir olunca
Samanlık seyranmış ama,
İki çıplak da, olsa olsa,
Bir hamama yakıştırmış.
İşine bağlı bir kadındı on
birinci,

Hoş, olmasın da ne yapsın,
Bir zalimin yanında gündelikçi.

.....leksandra

Geceleri odama gelir,

Sabahlara kadar kalır.

Konyak içer sarhoş olur,

Sabahı da işbaşı yapardı şafakla.

Gelelim sonuncuya.

Hiçbirine bağlanmadım

Ona bağlandığım kadar.

Sade kadın değil, insan.

Ne kibarlık budalası,

Ne malda mülkte gözü var.

Hur olsak der,

Eşit olsak der.

İnsanları sevmesini bilir

Yaşamayı sevdiği kadar.

Ölümünden sonra müsveddesi
diş fırçası sarılmış bir kağıtta

bulunan bu son şiiri

tamamlanamamıştır.